

• ГУМОРЕСКА

Рибне місце

– ЛЯПЧУК, чому минуло п'ятниці у другій половині дня тебе не було на роботі?

– Винен, Якове Борисовичу, спека була, в обідню пору випив пива, а воно ж запах... з ним на роботі з'являтися не вельми доречно...

– І що?
– А потім уже й горілку випив. То виходить, що в мене прогул. Каюся! Готовий понести будь-яке покарання.

– Проголоси – це не проблема. Так от, Ляпчук, хоч і менше року тут директором, однак досі у мене вже є на всіх підлеглих. Приміром, про тебе кажуть, що ти взагалі не п'єш.

– Брешуть!
– Кажуть, що в тебе одне лише хобі.

– Яке?
– Ти – завзятий рибалка.

– Та не такий уже й завзятий...

– І в п'ятницю ти не пив з горілкою пив, а навмисне пішов раніше з роботи, щоб поїхати на риболовлю, переночувати там з п'ятниці на по-неділю.

– Брешуть, Якове Борисовичу! Й-

бо, брешуть! На риболовлю я їжджу вночі в суботу, а повертаюся увечері в неділю. А в п'ятницю я черв'яків копаю, бо в таку спеку їх ще треба знайти.

– Ага, значить, точно про тебе говорять, що ти рибалка!

– Ну, нехай буде й так.

– А ще подекують, що ти відвідуєш тільки тобі відоме рибне місце, де ловиш ледь не пудових сазанів...

– Щодо пудових, то вигадки.

– ...І що нікого з собою ніколи не береш! Навіть кращих своїх друзів!

– Горілку вони можуть і вдома випивати.

– Ляпчук, благаю: візьми й мене на твоє рибне місце! Клянусь, що ми там не будемо горілку пити!

– Так ви що, Якове Борисовичу, теж рибалка?!

– Змалку! Ось тільки в тутешніх краях рибних місць толком ще не знаю. Двічі їздив на Очеретянку, а в ній одні лише жаби квакають.

– В Очеретянці риби вже років сорок немає. Як збудували там воночий хімікомбінат, так і вся риба пропала. Зараз комбінат не діє, тому й

жаби з'явилися. Може, колись і риба почне нереститися.

– Я так і не зрозумів, Ляпчук, ми разом поїдемо чи ні? До речі, мені скоро новий заступник знадобиться, Мізін на пенсію йде...

– Якове Борисовичу, звичайно, я взяв би вас, але в мене черв'яків на двох не вистачить.

– Не переживай, Ляпчук! Чого-чого, а наживки нам вистачить. Я з весни на своїй дачі займаюся розведенням канадських черв'яків, вони гарно удобрюють ґрунт на грядках.

– Ну, раз таке діло, то завтра поїдемо на моє рибне місце.

– Ні-ні, не завтра, а сьогодні ж поїдемо!

– Але сьогодні тільки четвер!

– Слухай, Ляпчук: начальник тут я!

А ти поки що не мій заступник. А чи станеш ним – покаже риболовля. Сказав сьогодні, значить, сьогодні! На господарстві нехай залишиться Мізін. Йому все одно де спати: на роботі чи вдома...

Марат ВАЛІЄВ.

Мал. Володимира МИЛЕЙКА.

• БУВАЛЬЩИНИ

Вчіть математику

ВИКЛАДАЧКА математики якось розповіла смішний випадок про свого університетського колегу-доцента:

– Був він чоловіком повнотілої статури, любив добре поїсти. В ідальні одного разу він взяв два супи, дві порції котлет з гарнірами..., тобто обід у двох примірниках. Підходить до каси. Молоденька касирка клац-клац на рахунок: "3 вас 3-11" (це було у цінах півстолітньої давнини). Доцент зауважує: "Неправильно". Касирка знову береться за рахунок: "3 вас 2-77". І знову чує від доцента: "Це теж неправильно". Збентежена касирка клац-клац-клац: "3-07". Доцент стоїть на своєму: "Неправильно". Вкрай зневірена касирка тремтячим голосом запитує: "А скільки має бути?" Вчений муж знизує плечима: "Не знаю. Але два однакових обіди – це парне число".

Примхлива чепуруха

СІМ'Я мого приятеля мешкає у трикімнатній квартирі. Є в них бабуся, котра одна проживає на околиці у своєму будинку, вдвічі більшому згаданій квартирі. Переселяється до старенької ніхто не хоче, адже між передмістям і центром міста – велика різниця. Ясна річ, що бабусі в похилому віці вже нелегко самій при-

бирати простору оселю. Особливо клопітно мити вікна. Бабуся постійно про це розповідає рідним, однак від допомоги дочки, зятя і майже дорослих внуків уперто відмовляється. Мовляв, у вас своїх турбот вистачає, а я вже якось потихеньку...

Врешті-решт бабусю таки вдалося умовити, щоб спеціально найнята прибиральниця кожної суботи наводила лад у всьому будинку, а заодно й мила вікна.

Щодо бабусі, то вона тепер напередодні "суботника" тишком-нишком... прибирає в оселі та миє вікна. Питається: навіщо?! А для того, щоб прибиральниця часом не подумала, що бабуся – задріпанка!

Акуратні японці

З РОЗПОВІДІ знайомого бізнесмена: – Замовили в японської фірми десять тисяч мікросхем. Юристи в контракті окремим пунктом обумовили, що бракованих має бути не більше п'яти штук на кожну тисячу виробів. Японці чомусь здивувалися, але погодилися й підписали контракт.

Коли отримали з Японії готову продукцію, то, крім десяти тисяч мікросхем, в окремому пакеті знайшли ще п'ятдесят мікросхем, акуратно просвердлених посередині.

Ігор ВІТРОВИЙ.
Миколаївська обл.

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

До Європи і назад

На городі – будяк,

А коза – у лузі.

Не знайду я ніяк

Радості в окозці...

Ось візьму і дремену,

І не завагаюся!

У Європу ту тісну

Якось вже запхаюся.

Там на мене зачекалися

Вантузи і клізми,

Швабри, віники, мочалки

І інші механізми.

Нашинкую там бабла,

Заховаю в банку,

Повернуся до села

На джипі, мов танку.

Ось тоді й радіти буду

Нашій лагідній природі,

Бугаю, коту-приблуді,

Будякові на городі.

Олександр СТАХОВСЬКИЙ.

м. Київ.

Такий і результат

Якби ніхто не крав із нас,

Народ би з бідності і згас.

А так всяк скаже (і не збреше):

Крадем, хто більше, а хто менше,

Як результат, ми – не в злидоті:

Той – пан, а в того – крихта в роті.

Юрій БЕРЕЗА.

м. Рівне.

З інтерв'ю телят

А щодо питання – з'їсти вовка...

Потрібна тільки підготовка.

Прогрес

Це очевидно, як грам по двісті!

Як і у банці трілтровій – мед...

Прогрес... ну, що ви... не стоїть на місці,

Прогрес у нас – все ж

шкандибає вперед!

Володимир ДАНИК.

Черкаська обл.

ПРИТЧА

ДО МУДРЕЦЯ звернувся іногородній чоловік:

– Кілька днів я йшов до тебе з іншого міста, щоб почути відповідь на запитання, яке давно не дає мені спокою. Ось послухай: коли приходиш до бідняка, він привітно стрічає, допомагає чим може. А прийдеш до багатія – він нікого немов не бачить. Невже це тільки через гроші?

– А ти вигляни у вікно. Що бачиш?

– Он перехожий кудись прямує. А ось у дворі мати з дітьми бавиться...

– Гаразд. А тепер подивися у дзеркало. Що там бачиш?

– Ну, що я можу в ньому побачити. Лише самого себе.

– Отож. Вікно із скла і дзеркало зі скла. Варто додати трохи срібла – і ти вже бачиш тільки себе.

Навмисно не придумаєш

"Заріклася ніколи більше не знайомитися з мужчинами на вулиці, від яких маю вже двох дітей. І треба ж було знову завагітніти від тих же самих граблів!"

(З редакційної пошти).

ПРИКМЕТА

* Якщо виводять на чисту воду – значить, збираються змішати з брудом.

Отписки-самоотписки

ЗАЦВІЛО МИТО.

КРУТОРОГИЙ БАНАН.

ЦУКРОВИ БУДЯКИ.

Галина КОЛЯДЕНКО.

Житомирська обл.

Мал. Ігоря ЄЛИСТРАТОВА.

ВСЯКА ВСЯЧИНА

Хочете, щоб ваші слова чули, – говоріть голосно.

Хочете, щоб слухали, – говоріть по справі.

Хочете, щоб розуміли, – говоріть просто.

Хочете, щоб поважали, – говоріть щиро.

Хочете, щоб ваші слова пам'ятали, – говоріть розумно.

А хочете усього відразу – говоріть дотепно.

***

У 20 років турбує, що про вас думають.

У 40 років начхати на те, що про вас думають.

У 60 років уже розумієте, що ніхто про вас і не думав.

***

Коли чоловік бачить гарну жінку, він дурнішає. Коли чоловік-автолюбитель бачить гарну машину, він забуває про гарну жінку.

***

Якщо твердо вирішили йти проти системи, то будьте готові дивитися в зуби дарованому коню; намазувати на хліб лише спасибі; одне слово викидати з пісні, а інше робити горобцем; з труднощами витягувати рибку зі ставка.

• ФАНТАЗІЇ

Якби я був...

ЯКБИ я був мільярдером, як наші олігархи, то почав би жити в своє задоволення. Поставив би нову коробку передач на "Жигулі", яким вже сорок років. Щоб нарешті приємно було їздити на риболовлю. І вудилище б нове купив, карбонове, легке! Приманку б тільки свіжу брав – опаришів, наприклад, по сто гривень за сто грамів. А не копав би черв'яків з клумби під балконом.

Ще що? Дача. Звичайно, змінив би дачу. Ту, що дісталася ще від тестя у півторастих кілометрах від міста, продав би. І влаштував би ближче, щоб не більше години їзди (або не більше трьох, якщо раптом затори). Також, ясна річ, ділянку щоб не шість соток, а соток десять, а то й усі дванадцять. Мільярдер же може собі дозволити. Йому все по зубах.

До речі, зуби! Звичайно б, два цих корінних, нарешті, вставив би. І нову пломбу на передній. Ще всюди сидів би на чільному місці: на застіллях,

концертах, у кіно. А в поїзді тільки в купе СВ, це якщо назад, коли валізи набиті сувенірами. Туди – то можна і в плацкарті, а порожні валізи під лавку – що там, у порожніх, поцупиш!

Одягнув би куртку нову і чоботи заборди, щоб на риболовлю або в ліс по гриби. І телевізор плазму з Інтернетом купив, як у сусіда. У нього якась офігенна діагональ, немов він теж уже мільярдер.

Хоча, з іншого боку, з мільярдами одна морока. Дефолти, індекси цього... Дауна-Джонса... Знову ж конкуренція, політика, особисті санкції, а тепер ще й деолігархізація...

Тьху! Телевізор у мене і так поки що справно показує, дивитися можна. Куртку ще можна носити й носити. Чоботи і без мільярдів заклею. Гумову латку я вже з велосипедної камери вирівав. Залишилося тьобик "Моменту" придбати і пенсію дочекатися. Її обіцяють на сто гривень підвищити – якраз на клей вистачить!

Євген ОБУХОВ.

Народні цитатки

Збираючись на риболовлю, чоловік скотчем прикріплює до вудок пляшку горілки. Дружина глузуливо зауважує:

– Що, боїшся забути чи загубити свою випивку?

– Не мели дурниці! Це я для того, щоб вудки не забути.

***

Розмова двох подруг.

– Мій хлопець вважає, що я занадто допитлива, що встромляю свій ніс туди, куди мене не просять.

– А чому він так вирішив?

– Хтзна. Я сама здивувалася, коли прочитала в його особистому щоденнику цей запис про мене!

Архів "зоряньського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

